

מ"י 13434/10/15 - מבקשים, סאמר אלעוקה נגד משיבים, מדינת ישראל

בית משפט השלום בבאר שבע

מ"י 13434-10-15 מדינת ישראל נ' אלעוקה ואח'

בפני	כבוד השופט יואב עטר
מבקשים	סאמר אלעוקה (בהעדר) ע"י עו"ד טליה רמתי
נגד	
משיבים	מדינת ישראל ע"י החוקר מוריס בן סימון

החלטה

בפניי בקשה שכותרתה "בקשה דחופה לשחרור ממעצר ולקיום דיון דחוף".

עפ"י הנטען בבקשה נעצר המבקש היום בשעות הבוקר, הוגשה בקשה למעצרו בביהמ"ש ביחד עם חשוד נוסף והמשיבה לאחר פתיחת הבקשה חזרה בה מכוונתה להביאו בפני ביהמ"ש היום, ומסרה לב"כ המבקש כי בדעתה להביאו בפני ביהמ"ש מחר במסגרת בקשה להארכת מעצרו.

עפ"י הנטען בבקשה אין עילה למעצרו של המבקש ואי הבאתו בפני ביהמ"ש היום, מהווה פגיעה קשה ובלתי מידתית בחירותו.

המשיבה בתגובתה ציינה כי המבקש נעצר היום בשעה 12.20, וכי נעשו מאמצים להביאו עוד היום לדיון, אך בשל אירועים רבים של הפרת סדר, אין אפשרות למשיבה להביאו עוד היום.

בטרם אדרש לבקשה לגופה, אציין כי תיק החקירה מוכר לי מהחלטה בעניינו של מעורב אחר, שם נקבעה עילת מעצר ושם הוארך המעצר, לאחר שביהמ"ש נוכח בקיומו של חשד סביר כנגד אותו מעורב.

ביחס לכוונת המשיבה להביא את המבקש מחר בפני ביהמ"ש, הרי שבעולה מתגובתה [וכעולה מהבקשה עצמה], המבקש נעצר היום, שבת, בשעה 12.20, ומטבע הדברים, ככל שאכן החליט קצין ממונה על מעצרו של המבקש, הרי שהחלטה זו עומדת בעינה למשך 24 שעות, כך שלכאורה ככל שתתבקש הארכת מעצרו, [כפי שצוין בתגובת המשיבה כי בדעתה לעשות כן], הרי שעל בקשה זו להיות מוגשת מחר עד לשעה 12.20.

עמוד 1

הבקשה לשחרור המבקש כעת נובעת מהוראות סעיף 44 לחוק המעצרים. בעמ"י 31145-02-11 אלגזי ואח' נ. מ"י [פורסם במאגרים] ציין בימ"ש המחוזי בב"ש כי: "...פרשנות לפיה מכח סעיף 44(א) רשאי כל חשוד שנעצר על ידי קצין משטרה, להגיש בקשה להביאו בפני בית משפט לבחינת חוקיות המעצר, ויובא לאלתר לבית המשפט לצורך דיון כאמור, מרוקנת למעשה מתוכן את סעיף 29 לחוק, ואת לוחות הזמנים שנקבעו שם (בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ- 24 שעות), ויוצרת איזון שונה בין צרכי החקירה לבין זכויות החשוד. איזון כזה עומד בסתירה לזה הקבוע במפורש בסעיף 29(א). הגם שלסעיף 44(א) ניתן לקרוא פרשנות מילולית כאמור, לטעמי, בהיות סעיף 29(א) סעיף ספציפי, העוסק במפורש במועד הבאתו של העצור לראשונה לבית המשפט, אין לראות בסעיף 44(א) הוראת חוק שנועדה להעמיד לבדיקה את המעצר הראשוני. סביר גם להניח, שאילו היה המחוקק מבקש ליצור הליך של ערר על החלטת המעצר, היה עושה זאת במפורש, כפי שעשה בסעיף 43 לחוק המסדיר את הערר על החלטת שחרור, ואף היה קובע לוחות זמנים ליצור כך. גם י. קדמי בספרו "על סדר הדין בפלילים" חלק ראשון, מהדורה מעודכנת, תשס"ח - 2008 בעמ' 129, מביע את הדעה כי למרות לשונו של סעיף 44(א), אין הוא מתייחס ל-24 השעות הראשונות למעצר... ...איני מוציאה מכלל אפשרות, כי במקרי קיצון יוכל בית המשפט להעביר תחת שבט ביקורתו גם את הפעולה המנהלית הזו, של המעצר הראשוני, וזאת מכח סמכותו הטבועה לבקר את פעולת הרשות. אולם אין מדובר בעניין שגרת, אלא בנסיבות יוצאות דופן".

בבקשה דנן לא פורט כל נימוק המלמד על נסיבות יוצאות דופן מלבד העובדה שמעורב אחר הובא להארכת מעצר הלילה, [מוצ"ש], וכי בכוונת המשיבה מלכתחילה היה לקיים דיון משותף גם בעניין המבקש דנן.

כך או כך, בהינתן האמור בבקשה ובהינתן האמור בתגובת המשיבה, לרבות הטעם לאי הבאת המבקש, ובהינתן לוח הזמנים שקבע המחוקק, בסעיף 29 לחוק, לא מצאתי, בשים לב לקביעת ביהמ"ש המחוזי כמפורט לעיל, כי המדובר במקרה קיצון הנובע מנסיבות יוצאות דופן, ועל כן הבקשה נדחית [וזאת מעבר לעובדה שהעיון בתיק החקירה במסגרת עניינו של המעורב האחר, לכאורה לא לימדני כי אכן יש הצדקה לנקיטה בצעד חריג זה, ביחס למבקש דנן].

ניתנה היום, כ"ח תשרי תשע"ו, 11 אוקטובר 2015,